

Наставник: Милован Опарница

Критеријуми оцењивања за предмет: Предузетништво

Кроз активности у индивидуалном и групном раду, кооперативним учењем и критичким мишљењем, у интраперсоналној и интерперсоналној комуникацији ученици повезују сва знања и вештине у конкретним ситуацијама решавања захтева и формирају компетенције неопходне за функционисање у пословним и приватним контекстима.

Елементи оцењивања :

- усвојеност образовних садржаја;
- примена знања;
- активност ученика.
- комуникација
- практичне вештине
- сарадња

Ученик у току школске године може добити формативне и сумативне оцене на основу:

- писмених петнаестоминутних провера знања
- тестова знања
- усменог испитивања;
- активности на часу;
- домаћих задатака, пројеката
- практичних вештина

Резултате петнаестоминутне провере наставник уписује у педагошку свеску, а за извођење сумативне оцене су неопходне најмање две а обично три такве провере.

Тест знања се углавном ради по један у полугодишту, у њему су различите врсте питања и отвореног и затвореног типа.

Оцене се формирају на основу ревидиране Блумове таксономије и Правилника о оцењивању у средњој школи.

Највиша оцена одличан (5) – ученик сагледава целовито вежбу, познаје узроке и законе, способан је да примени знање у новој ситуацији, на нов начин, и формира одговарајуће закључке. Показује иницијативу током наставе, може успешно да ради у различитим контекстима.

Оцена врло добар (4) - да је ученик способан да функционално барата појмовима - анализира, класификује, повезује, примени, те да изведе закључак. Сналази се у различитим облицима рада.

Оцена добар (3) – да разуме појмове и чињенице, успоставља законите везе, може самостално да објасни одређене појмове. Уз подршку наставника и сарадњу са другим ученицима, може да буде успешан у различитим врстама задатака.

Оцена довољан (2) – има елементарно познавање појмова и чињеница у изворном облику, може уз помоћ наставника да објасни њихове везе и значај.

Оцена недовољан (1) – кад не може да испуни захтеве за оцену 2 нити показује жељу да се труди, да сарађује и напредује.

Закључна оцена изводи се на основу свих оцена, никада не може бити мања од бројчаног просека а уколико се закључи већа, аргументовано се продискутује пред целим одељењем, ставе на увид све и формативне и сумативне оцене, како се не би десило да ученици стекну утисак да је оцењивање непринципијелно.

Елементи оцењивања су:

- усвојеност образовних садржаја;
- практична примена знања;
- активност ученика.

Ученик у току школске године може добити оцене на основу:

- активности на часу,
- израде практичних радова,
- израде презентација,
- усменог испитивања,
- повезивање теоријских знања са практичним радом и свакодневним животом.

Активност, ангажованост и постигнути ниво знања ученика вреднује се на сваком часу.